

Per EloiA el dg., 01/05/2011 - 09:00

Shakira

-

¿Dónde están los ladrones?

Lletra original

El octavo día Dios,
después de tanto trabajar,
para liberar tensiones,
luego ya de revisar,
dijo: "todo está muy bien,
es hora de descansar",
y se fue a dar un paseo
por el espacio sideral.

¿Quién se iba a imaginar
que el mismo Dios al regresar
iba a encontrarlo todo
en un desorden infernal?
y que se iba a convertir
en un desempleado más
de la tasa que actualmente
está creciendo sin parar.

Desde ese entonces
hay quienes lo han visto
solo en las calles transitar,
anda esperando paciente
por alguien con quien al menos
tranquilo pueda conversar.

Mientras tanto, este mundo
gira y gira sin poderlo detener
y aquí abajo unos cuantos
nos manejan como fichas de ajedrez.

No soy la clase de idiota
que se deja convencer,
pero digo la verdad,
y hasta un ciego lo puede ver.

Si a falta de ocupación
o de excesiva soledad
Dios no resistiera más
y se marchara a otro lugar,
sería nuestra perdición,
no habría otro remedio más
que adorar a Michael Jackson,
a Bill Clinton o a Tarzán.

Es mas difícil ser rey sin corona
que una persona más normal,
pobre de Dios que no sale en revistas,
no es modelo ni artista de familia real.

Mientras tanto...mientras tanto...

El dia de la re-creació ja és aquí

Diu el llibre del Gènesi que Déu, després de deixar la creació a l'home i la dona (Gn 1,26-31), va descansar... tots sabem com continua la història (pecat original, expulsió, Noè, Abraham, Moisès...).

Shakira parla del "vuitè dia" com del dia que Déu torna per la terra. Pels cristians, aquest vuitè dia té un nom de persona i es diu "Jesús", el de Natzaret. Ell és aquest "pobre de Dios que no sale en revistas, no es modelo ni artista de familia real" que es va passejar per un racó de món fent el bé. El vuitè dia pels cristians és el dia de la resurrecció, quan Jesús s'apareix d'una forma nova i els seus deixebles no el poden reconèixer (per exemple: els [deixebles de Emmaús](#)).

Per comentar en grup:

Com creus que Jesús està present en el món avui?, el reconeixeries? (pots llegir el text complementari)

La cançó diu que si Ell marxa no tindrem més remei que adorar a Micahel Jackson, Bill Clinton o Tarzan. Estàs d'acord amb el que diu la Shakira? Qui creus que la gent adora com si fos Déu?.

Cine-fòrum: Podeu escoltar la cançó com a complement del cine-fòrum de la pel·lícula "[El octavo dia](#)". Creus que Déu es passejaria com una persona amb síndrome de down?

Avui et vindrà a veure el Crist (Francesc Barrachina)

Al meu país, perduda entre muntanyes, hi ha una vila, que no és gran ni petita. La gent va fent la seva feina de cada dia, com arreu.

No fa gaire, al sabater de la vila li passà un cas ben curiós. Sabríeu dir vosaltres si fou un somni o una realitat?

Resulta que mentre pregava rebé una bona notícia de part d'un misteriós personatge:

? "Joan, la teva vida és agradable a Déu. T'anuncio que avui el Senyor Jesús et visitarà."

El sabater, tot content, va començar per escombrar i endreçar la botiga, però no deixà pas de banda la feina que tenia arraconada.

Aquest dia, fins i tot, a l'hora de coure's la minestra va fer una mica d'extraordinari; per al bon sabater, aquell era un dia de festa. Oh, i fins i tot es va mudar amb el gec que li esqueia millor.

De cop i volta va entrar a la botiga una dona que tenia molt mala fama en el poble i en els de les rodalies.

El sabater va rebre la dona i li va donar conversa, però pensava:

"Ai de mi, si ve Jesús en aquest moment i em troba amb aquesta pobra dona, no el podré rebre com cal."

En Joan no li va pas donar pressa perquè se n'anés de casa seva.

Finalment va quedar altra vegada sol i seguia treballant, il·lusionat, esperant el moment desitjat.

La imaginació volava com mai dins el caparró del sabater, que no parava de preguntar-se:

"Com deu ésser Jesús? Tal vegada com la imatge que presideix la meva pregària, o potser s'assembla a la Majestat de la parròquia?"

Mentre pensava en tot això, no s'adonà de l'entrada d'uns nous visitants.

? "Déu te guard, Joan!"

? "Ai, quin ensurt! Em pensava que éreu... una altra persona. Veig que portes el teu menut. Està sec, aquest xicot. Passeu, passeu."

? "Té una poma, marrec! Et farà més profit a tu que a mi"

? "Gràcies, Senyor Joan. Mare, mira, una poma!"

Aquell dia, tant l'infant com sa mare sortiren de cal sabater amb dos parells de sabates noves.

I mentre el menut i sa mare, necessitats de tot -i d'amor més que altra cosa- s'allunyaven pels carrers de la vila, el sabater restava delerós a la botiga, sempre esperant l'anunciada visita...

La visita del Crist, però, en la jornada del sabater semblava que no hi cabia, perquè altre cop la porta del carrer s'obrí amb terrabastall i aparegué un home més ple de vi que de seny:

? "No tens pas un got d'aiguarent, germà? -li féu de bones a primeres- fa tants dies que només m'empasso vi, que ara tinc set d'aigua... ardent." I esclatà a riure.

? "Vine, vine. Seu. El que tinc és una gerra d'aigua fresca perquè et remullis la cara, i un dinar que ens partirem. Au, entra. "

El sabater compartí l'auster dinar amb l'embriac i parlaren i rigueren una bona estona tots dos, encara que de diferent: manera.

Aquell home sortí d'aquella casa amb ganes de prendre's la vida amb una mica més de coratge.

I anaren passant les hores, i arribà la posta del sol, i en Joan no tingué més visites aquell jorn, i també en el seu cor s'anava fent la fosca.

I arribà l'hora de la seva pregària del vespre i havia de tancar la botiga i el Crist encara no s'havia presentat. I començà la pregària i el sabater es queixava, tot trist:

? "Senyor, com és que no has vingut? Jo t'esperava..."

Quin goig quan el sabater va sentir una veu que li deia:

"Joan, t'he vingut a veure cada cop que algú ha trucat a la teva porta."

"Si acolliu a un qualsevol per petit que sigui, m'acolliu a mi." ([Mt 25,34-40](#))
